

## Ca. maj 1849

### AFSENDER

Georgia Skovgaard

### MODTAGER

P.C. Skovgaard

### FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Dateret i forhold til P.C. Skovgaards besøg på Læsø i maj 1849. Han kommer hjem til København i juni 1849, hvorefter Georgia Schouw og P.C. Skovgaard gør deres forlovelse officiel.

Afsendersted:

København

Modtagersted:

Læsø

Omtalte personer:

Frederik Krebs

Omtalte steder:

Læsø

Arkivplacering:

Mappe 2 nr. 03

### DOKUMENTINDHOLD

Mappe 2 nr. 3.

Georgia Schouw skriver at det var dejligt at få endnu et brev fra Læsø. Hun er glad ved at han er afholdt på Læsø, men ser frem til at han kommer hjem.

### TRANSSKRIFTION

Mappe 2 nr. 3

Det var da mageløst deiligt, at faae nok et Brev fra Dig, det var meer end jeg havde ventet. Det var et nydeligt Træk, som den lille Dreng, som ret viste [?] Længsel efter og Glæde over Dit Besøg; det er meget smukt af dem at de saa gjerne vil beholde Dig, men nu vil jeg dog nok have Dig hjem; Jeg er naturligvis meget spændt og urolig, og baade længes efter og gyser for næste Tirsdag; Men naar Du først er her, naar vi ret i Ro kan tale sammen i nogen Tid inden Du igjen tager paa Landet; Det kan blive deiligt. Her er saa velsignet, Fuglene synger og Æbletræerne dufter, der er Liv i Alt, og Fred[?] Guds Fred om mig i dette Øieblik. Hvor er det saa muligt! andet end, at føle sig Lykkelig, at være gennemtrængt af Taknemmelighed

-2-

imod ham, den kjærlige Fader, hvis Godhed er saa stor at vi ikke formaar at fatte den; ikke kan begribe men kun dybt bevæges ved de Ord :”Saa elskede Gud Verden, at han Hengav sin eenbaarne Søn, paa det at hver den, som troer, skal ikke fortabes, men have det evige Liv.”

Det var de Ord, der først ret greb mig, Fader Kjærligheden, det der lettest fattes; først senere forstod jeg, eller stor snarere erfarede jeg det mageløse i Kristi Død

paa Korset for os, han som var Menneske som een af os, kun uden Feil.

Jeg har ikke meer Tid endskjønt jeg som gjerne blev ved med at skrive.

Det var en uengeligst velsigt, at  
få se dig at være fra dig, det  
var mere end jeg havde tænkt.  
Det var et uengeligst Præd, om den  
lille skrang, som var mig en  
abstrakt længsel efter og glæde  
at være al den tid; det er meget  
fint at se dig og se dig gjennem  
et belyst øje, men nu er  
jeg dog nok fra dig hjem;  
jeg er uendeligt meget, jeg er  
og hellig, og bærer længsel efter  
og glæde for resten af livet. Men  
nu er det kært og far, og nu er  
et i det hele som det for mig i  
denne tid i den al den tid som  
den tid; det er den tid som  
jeg er den tid som, den tid  
den tid og abstrakt tid,  
det er den tid, og den tid  
den tid i den tid.  
Der er den tid som den tid  
den tid af den tid.

innel, som den første Læder,  
Jens Guld og sølv og alle de  
forvorne og fattede den, alle den  
højeste men den sigt hængt  
med de Læder: som alle de Læder  
Læder, og som fængt, som den  
højeste men, som den fængt den,  
som den fængt, alle den fængt, men  
som den fængt Læder.  
Det var de Læder, som fængt med  
guld og sølv, Læder og fængt, alle  
den fængt fængt; som fængt  
fængt jeg, alle den fængt fængt  
jag de fængt i fængt Læder  
som fængt for de, som fængt men  
Menneske fængt af de, som  
Læder fængt.

Jeg fængt, alle den fængt og fængt  
jag fængt fængt fængt af fængt